

шията ставала дълга като у лебедите. Освѣнъ това украшение, въ одаята на Хаджи Нича съществувало канапе, което било купено отъ единъ старъ еврейнъ заедно съ огледалото, и за това и то било направено изъ орѣхово дърво и покрито съ вълнено червено сукно, което било изтакано на кутийки. На това канапе било послано синйо ямболско кебе, а на едната му страна била турена дълга възглавница, която била обшита съ моравъ читъ и която отъ едната страна била нашарена съ кждрави лака-тушки. На това канапе спалъ и почивалъ Хаджи Ничо послѣ дневните трудове. До противоположната на канапето стѣна стърчалъ единъ бѣлъ столъ, на когото са намирала една чиния, една наботка, която имала само два зѣба, една дървена свѣтогорска лѣжица и въ една книжка солъ. До вратата биле натрупани оризени човале, а надъ тѣхъ билъ хвърленъ единъ кюркъ,